

[P. Munch.]

Gang piskede os med Svøber, pisker han os nu med Skorpioner.“

Jeg tror oprigtig talt, at deri laa ikke en Opfordring til mere Beskatning den Gang.

Den ærede Ordfører for de Konservative sagde, at Udgifterne var for høje den Gang. Tiden for en kort Bemærkning tillader ikke at rejse Spørgsmaalet om Datidens Udgifter, hvorom de forskellige Partier til syvende og sidst enedes; men ikke mindst de Konservative drev frem til Udgifter paa afgørende Omraader. Med Hensyn til Fremtiden sagde den højtærede Finansminister nu, at det ikke laa indenfor hans Tanke at kræve Kompensation i givet Tilfælde paa de indirekte Skatter. Men nærmere Udtalelser om, hvorledes hans Holdning i saa Henseende vilde være, kom han ikke med udover dette, at naar vi næste Gang skulde til at forandre de direkte Skatter, skulde det ikke særlig være Formueskatten, det drejede sig om, men ogsaa de store Indkomster. (*Finansministeren* [N. Neergaard]: De store Indkomster? Det har jeg ikke sagt et Ord om)... Saa ved jeg ikke rigtig, hvad det er, Finansministeren har sagt. Han understregede meget stærkt før, at man endnu havde for høj en Beskatning af de store Formuer gennem Indkomstskatten; og hvis man vil lette den, maa det være ved at lette den for nogle af de

Borgbjerg: Lige overfor den højtærede Finansminister skal jeg kort sige, at jeg benægter ikke, at der kan findes Tilfælde, hvor en Industri kapital er urentabelt anbragt, og at der kan gaa nogen Tid paa den Maade. Men jeg siger, hvad jeg tror er Sandhed, at varigt er det ikke. Der er her en Forskel paa Industri kapital og kommerciel Kapital paa den ene Side og Landbrugskapital paa den anden Side. I Landbruget kan en Kapital varigt bestaa, selv om den er meget slet anbragt. I Industri og Handel forsvinder den, hvis den er slet anbragt. Det vil sige, at Foretagenderne vil forsvinde, men Landbruget vil bestaa. Her er en Forskel, hvorved vi kommer ind paa hele Spørgsmaalet om Krisens forskellige Virkninger i industrielle Ejendomme og i Landbrugsejendomme, en Forskel, som jeg naturligvis ikke skal uddybe nærmere. I Ho-

vedsagen tror jeg, at jeg har Ret; der er en Væsenforskel dér.

Den højtærede Finansminister sagde, at jeg havde ikke behøvet at afvente disse Oplysninger, som vi har faaet i den ellefte eller trettende Time, for min Intelligens kunde have sagt mig, at saaledes vilde det være. Det er nu ganske rart at faa Tallene. Det er muligt, at ude omkring i Landet vilde mange have bestridt, hvad min egen Intelligens havde paabudt mig at mene om den Ting. Nu har vi Tallene, der viser, at der for adskillige af de største og rigeste Aktieselskaber foretages Skattelettelser paa imellem 30 000 og 100 000 Kr. ogsaa ved de nuværende Ændringer.

Vi har jo nu faaet at vide, at et æret Medlem af Venstre vil stemme imod. Det interessante Spørgsmaal bliver, hvor mange der er enige med ham. Bliver der en Del, saa vil jo Lovforslaget falde. Men dette kaster ogsaa et klart Lys over hele den politiske Situation i denne Sag, som er denne, at det, der er sket, er et Forlig mellem Regeringens og dens eget Parti, det vil sige Flertallet indenfor dens eget Parti, et Forlig, der ligger længere borte fra det konservative Standpunkt end Regeringens oprindelige Forslag, men som de Konservative alligevel modtager.

Finansministeren (N. Neergaard): Det ærede Medlem Hr. P. Munch ønsker at misforstaa mig; og det vil han formodentlig fremdeles ønske. En naturlig Misforstaaelse kan det neppe have været. Jeg har under denne Sags Forhandling tilstrækkelig tydeligt sagt, at efter min Mening er vor Indkomstskat i det hele og store vel høj, men ikke uforholdsmæssig høj efter europæisk Maalestok; og derfor mente jeg, at det var Formueskatten, man i dette Tilfælde maatte slaa ned paa. Endvidere har jeg ikke sagt, hvad det ærede Medlem har lagt mig i Munden, at nu skulde vi næste Gang gaa videre og lette de store Indkomster. Jeg skal gentage, hvad jeg sagde, og haaber saa, at det ærede Medlem vil huske det. Jeg sagde, at den Reform af Indkomstskatten, som jeg mener man maa have Opmærksomheden henvendt paa, naar der næste Gang gives en Udsigt til at reformere den, er at finde en praktikabel Vej til at lette den opsparede Del af Indkomsten, saa